

bezpečí snižujícím. Báň. hejtmanství v Brně uvedlo v přípisu ze 4. září 1934, že kamenné poprašování uhelného prachu bylo v ostravsko-karvinském revíru zavedeno postupně teprve po roce 1920. Lze tudíž vycházeti z toho, že v době rozhodné pro zařazení jmenovaných jam ještě zavedeno nebylo, a uznal-li je žal. úřad za moment, který má vliv na zařazení do nebezpečenského procenta — a o tom podle znění nař. rozhodnutí nemůže býti pochybnosti —, budoval své rozhodnutí na něčem, co podle toho, co bylo shora řečeno, mělo zůstat mimo okruh jeho úvah. Po této stránce jeví se nař. rozhodnutí podstatně vadným. Zdáli ovšem poprašování uhelného prachu prachem kamenným je vůči svlažování vodou takovým zařízením, jež zmenšuje nebezpečí exploze a má za následek zařazení do procenta nižšího, to nss v tomto stadiu zkoumati nemůže, nýbrž bude teprve věci žal. úřadu, aby znovu rozhoduje se touto otázkou zabýval.

Č. 12.696.

P o j i š ť o v a c í p r á v o: Na Slovensku a Podkarpatské Rusi jsou politické úřady kompetentní rozhodovati o tom, zda člen léčebného fondu veř. zaměstnanců je povinen platiti útraty za ošetřování ve veřejné nemocnici, které nebyly hrazeny jmenovaným fondem.

(Nález z 19. prosince 1936 č. 12.598/36.)

V ě c: František M. v Petržalce proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 21. září 1933 o náhradě léčebného.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: St-l byl od 4. května do 29. června a od 8. července do 22. července 1929 léčen ve státní nemocnici v Košicích, čímž vznikly léčebné náklady v částce 1.872 Kč. Z tohoto nákladu bylo hrazeno léčebným fondem veř. zaměstnanců léčebné za 60 dnů, zbytek za 12 dnů v částce 312 Kč požadovala správa nemocnice na st-li, a když tento zaplacení odmítl, požádala okr. úřad v Bratislavě, aby zakročil podle § 59 nař. min. vnitra č. 140.000/1907.

Okr. úřad v Bratislavě výměrem z 14. srpna 1933 uložil na základě § 13 zák. čl. XXI:1898 a § 49 nař. min. vnitra č. 140.000/1907 st-li, aby zaplatil stát. nemocnici v Košicích požadovanou částku 312 Kč pod následky exekuce.

Zem. úřad v Bratislavě zamítl nař. rozhodnutím st-lovo odvolání a potvrdil výměr I. stolice, vysloviv, že »léčebný fond veř. zaměstnanců učinil své povinnosti zadost tím, že hradil léčebné za 60 dnů podle zákona č. 221/1925 Sb., a že zbytek třeba proto vymáhati u osob k placení povinných podle § 7 zák. čl. XXI:1898, jak rozhodlo též v jiném konkrétním případě min. veř. zdrav. a těl. výchovy.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvažoval nss takto:

Stížnost namítá, že žal. úřad nebyl k rozhodování sporné věci příslušný, ježto st-l jako státní zaměstnanec je povinen pojištěním podle zákona č. 221/1925 Sb. Zák. čl. XXI:1898, který přikázal úřadům správním rozhodování o povinnosti členů nem. pokladen hraditi ošetrovací náklady nemocnic, je speciální předpis, který nemluví o pojištění podle zákona pozdějšího, t. j. zákona č. 221/1925 Sb. Jen tehdy mohly by správní úřady o tomto zásadně soukromoprávním poměru rozhodovati, kdyby tu byl speciální předpis, takového však stran pojištěnců léčebného fondu není. Námitka ta není důvodná. —

Zák. čl. XXI:1898 byla utvořena krajinská základina pro rovnoměrné rozdělení útrat veřejného ošetřování nemocných. V § 13 tohoto zák. článku se ustanovuje, že administrativní úřady mají řešiti sporné otázky stran placení nákladů veřejného ošetřování nemocných podle posledního odstavce § 2 a dle §§ 3—9 cit. zákona stejně jako sporné otázky vymáhání těchto útrat na soukromých osobách (bod 6 § 14).

V případě dnešním byl a je spor o to, zda je st-l povinen zaplatiti stát. nemocnici v Košicích ošetrovací útraty 312 Kč, kteroužto povinnost st-l popíral, poněvadž je členem léčebného fondu veř. zaměstnanců. § 6 cit. zák. čl. ustanovuje v bodu a), že útraty ošetřování v nemocnici platí si sami ti, kdož nejsou členy »choropodporující pokladnice« a nebo »bratskej lády«, a § 13 prikazuje i spory vznikající z tohoto ustanovení administrativním úřadům. Stížnost ovšem míní, že o takový spor nejde, ježto léčebný fond v době vydání zák. čl. XXI:1898 ještě vůbec nebyl zřízen. Leč v cit. § 6 nemluví zákon o choropodporujících pokladnicích a bratskej ládě v době vydání tohoto zákona již existujících, a nelze tedy vzhledem k všeobecnému znění tohoto předpisu vylučovati ony ústavy nebo korporace, které teprve po účinnosti tohoto zák. článku byly zřízeny, jichž účelem je podpora jich členů v nemoci, ať již zřízení jejich se stalo podle zákonů platných v době vydání zák. čl. XXI:1898 nebo podle zákonů později vydaných, uváží-li se zejména, že zák. článek ten jedná o uhrazení útrat veřejného ošetřování nemocných v u b e c a že otázka uhrazení útrat těch byla jím v š e o b e c n ě řešena.

O tom, že i léčebný fond veř. zaměstnanců sluší považovati za korporaci, jež byla zřízena k tomu cíli, aby podporovala své členy v případě nemoci, není podle názoru nss pochybnosti. Plyne to zejména z §§ 1, 6, 8 zákona č. 221/1925 Sb., z nichž jde, že podle tohoto zákona jsou pro případ nemoci pojištěny osoby v paragrafu tom uvedené, že pojištěnec má nárok na poskytování lékařské pomoci jakož i potřebných léků a že místo dávek těch může mu býti poskytnuto bezplatné léčení a ošetřování v nemocnici nebo jiném léčebném ústavě. Z těchto důvodů neshledal nss důvodnou námitku nepříslušnosti zem. úřadu.

Ve věci namítá stížnost, že nebyly nař. rozhodnutím vyřízeny zásadní námitky odvolání, v němž st-l svoji povinnost k placení útrat popíral tvrzením, že jako pojištěnec léčebného fondu veř. zaměstnanců má nárok na bezplatné léčení a že již z toho plyne, že nesmí býti zatěžován léčebnými útratami v nemocnici. Na tom, jak stížnost dále dovo-

zuje, nemůže nic měniti skutečnost, že snad fond se usnesl, že hraditi bude náklady ošetřování pouze za 60 dnů. Odporuje prý pojmu nem. pojištění, má-li pojištěnec hraditi část útrat ošetřovacích.

Žal. úřad, zamítuv odvolání, neshledal patrně námitky odvolání důvodnými, ale neuvedl, proč je pokládá za bezdůvodné, dovolav se pouze toho, že fond učinil zadosť svým povinnostem, a vysloviv, že p r o t o st-l je podle § 7 zák. čl. XXI:1898 povinen platiti zbytek útrat za léčení v nemocnici. Tím však žal. úřad nevypořádal se s námitkami st-lem vznesenými, kterými se tento bránil proti placení zbytku útrat nemocničního léčení, neboť i kdyby bylo pravdou, že léčebný fond, zaplativ náklad léčení za 60 dnů, tím splnil svůj závazek, neplyne z toho ještě, že by zbytek útrat fondem neuhrazených musil hraditi st-l. Že tak v konkrétním případě jiném rozhodlo min. veř. zdrav. a těl. výchovy, jak nař. rozhodnutí uvádí, nemůže býti rozhodným, poněvadž rozhodnutí takové pro případ dnes řešený je bez právního významu. Pro tuto vadu nebylo možno přezkoumati nař. rozhodnutí v mezích námitek stížností vznesených a nezbylo, než zrušiti toto rozhodnutí podle § 6 zákona o ss.

Č. 12.697.

Pojišťovací právo: * Jestliže se v zahradnictví vyskytují prvky podnikání jak zemědělského tak i nezemědělského, je při určování s hlediska § 25 zákona o soc. pojištění č. 221/1924 Sb., je-li takový podnik provozem zemědělským, zjišťovati, v kterém z obou uvedených prvků je vlastní podstata celkového podnikání.

(Nález z 19. prosince 1936 č. 17.098/36.)

Prejudikatura: Boh. A 7391/28.

V ě c: Zeměděl. nem. pojišťovna v Lounech (adv. Dr. František Král z Prahy) proti rozh. zem. úřadu v Praze z 21. února 1934 o pojistné příslušnosti.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Ve sporu mezi stěžující si zeměděl. pojišťovnou a okr. nem. pojišťovnou v Lounech o pojistnou příslušnost Františka N., zaměstnaného jako učně v zahradnictví Josefa R. v Lounech, vyslovil žal. úřad nař. rozhodnutím v pořadí instančním, že František N. přísluší ve své pojistné povinnosti k okr. nem. pojišťovně v Lounech z těchto důvodů: Zahradnictví Josefa R. nelze pokládati za podnik zemědělský, nýbrž za podnik živnostenský. Konaným šetřením a výsledkem Josefa R. bylo zjištěno, že používá umělých prostředků, a to topeného skleníku a většího množství pařeništních oken za tím účelem, aby byly nahrazeny vlivy přírodní a umožněna tak výroba různých produktů a rostlin v době, kdy to příroda vylučuje. Josef R. neomezuje se též jen na prodej vý-